

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.10.2000
KOM(2000) 617 endelig

2000/0249 (COD)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav
til solvensmargen for livsforsikringselskaber**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Det grundlæggende formål med dette direktiv er at øge beskyttelsen af forsikringstagere ved at forbedre reglerne om livsforsikringsselskabers solvensmargen.

Der er også udarbejdet et beslægtet forslag om ændring af solvensmargenen for skadesforsikringsselskaber. De to forslag indeholder mange fælles bestemmelser og bør læses sammen, så sammenhængen forstås bedre.

1. DEL A – FORORD

1.1. Indledning

Den handlingsplan for finansielle serviceydelser, som fik opbakning fra stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råds møde i Köln og Lissabon, betonedes¹ den finansielle sektors betydning som en kilde til vækst og arbejdspladser. Brugere og udbydere af finansielle tjenesteydelser bør frit kunne benytte de kommercielle muligheder, som et indre finansmarked giver, samtidig med at der sikres en høj grad af forbrugerbeskyttelse.

En af de vigtigste tilsynsmekanismer til at beskytte forbrugerne er kravet om, at forsikringsvirksomheder skal have en tilstrækkelig solvensmargen. Denne fungerer som advarselsmekanisme og sikrer yderligere stødpudekapital ud over den, som udelukkende kræves til at opfylde forpligtelser over for forsikringstagerne. I perioder med dårlige betingelser for garantistillelse og investering har selskaberne yderligere kapital til at beskytte forsikringstagernes interesser, og denne kapital giver virksomhedsledere og tilsynsmyndigheder råderum til at løse eventuelle problemer.

Ændringen af solvensmargenen indgik i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser med en målsætning om vedtagelse af direktivforslaget i midten af 2000.

1.2. Baggrund

De eksisterende solvenskrav blev fastlagt for over 20 år siden: i 1973 i det første skadesforsikringsdirektiv² og i 1979 i det første livsforsikringsdirektiv³. Siden da er de stort set ikke blevet ændret. Det skal især bemærkes, at minimumsgarantifondene, der svarer til et forsikringsselskabs lovpligtige mindstekapital, ikke er blevet forhøjet, selv om der i mellemtiden har været betydelige stigninger i skader og omkostninger.

Behovet for at ændre kravene til solvensmargen var allerede anerkendt, da tredje livsforsikringsdirektiv og skadesforsikringsdirektiv blev vedtaget. For at undgå forsinkelser, blev der dog i begge direktiver vedtaget en bestemmelse⁴ om, at Kommissionen skulle fremlægge en rapport til Forsikringskomitéen om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

¹ KOM(1999) 232 af 11.5.1999.

² Direktiv 73/239/EØF.

³ Direktiv 79/267/EØF.

⁴ Artikel 26, tredje livsforsikringsdirektiv; artikel 25 tredje skadesforsikringsdirektiv

De væsentligste konklusioner i Kommissionens rapport⁵ var, at:

- det nuværende enkle og solide system havde vist sig at fungere tilfredsstillende
- det var ikke bevist, at mere sofistikerede systemer⁶ var bedre
- der var mulighed for forbedringer
- erhvervslivet burde ikke pålægges yderligere, unødvendige omkostninger.

Kommissionens rapport var i høj grad baseret på rapporten om forsikringssektorens solvens, den såkaldte "Müller-rapport", som blev udarbejdet af Konferencen af Forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater under ledelse af dr. Müller, den nuværende formand for Bundesaufsichtsamt für das Versicherungswesen (Forbundsrepublikken Tysklands tilsynsorgan med forsikringsbranchen).

På grundlag af disse to rapporter har Kommissionen i de sidste tre år udarbejdet en dybtgående analyse i samarbejde med nationale eksperter fra Forsikringskomitéens arbejdsgruppe om solvensmargener. Der har også været tæt samarbejde med og høring af erhvervslivet. Der har været indgående analyser og debatter, og arbejdet er mundt ud i denne forslagspakke.

Det foreliggende direktivforslag gør de nuværende regler betydelig klarere, enklere, bedre og mere tidssvarende. Som helhed udgør forslaget en klar styrkelse og forbedring af det nuværende system.

1.3. Nøglebegreber

For at kunne forstå dette direktiv ordentligt skal visse nøglebegreber gøres helt klare:

Obligatorisk solvensmargen (OSM): størrelsen af lovpligtig kapital, som et forsikringssekskab skal have for at kunne drive den forsikringsvirksomhed, som det har tilladelse til.

Den faktiske solvensmargen (FSM): de kapitalposter, der kan bruges til at opfylde den obligatoriske solvensmargen.

Garantifond: svarer til en tredjedel af OSM. Den er underlagt et altafgørende minimum, der kaldes minimumsgarantifonden (MGF). De kapitalposter, der anvendes til at dække kravene til garantifonden, skal være af højere kvalitet.

1.4. Resumé af forslagene

Forslagene dækker over en række sammenhængende initiativer (den såkaldte **Solvens I-** pakke), som tilsammen betyder en kraftig styrkelse af den nuværende beskyttelse af forsikringstagerne. Groft set kan de opdeles som følger:

⁵ KOM(1997) 398 endelig af 24.7.1997.

⁶ F.eks. den amerikansk-inspirerede "risk-based capital approach".

1.4.1. Mindsteharmonisering

Reglerne om den harmoniserede solvensmargen skal ikke opfattes som bindende. Medlemsstaterne er i deres gode ret til at fastsætte strengere regler for de virksomheder, som de udsteder tilladelser til. Tidligere stod det ikke klart, om de gældende regler skulle betragtes som bindende eller som minimumskrav. Denne unøjagtighed bliver nu tydeligt fjernet med betragtning (11). Dette initiativ afspejler forskellen mellem de nuværende systemer og giver de nationale myndigheder mulighed for at styrke OSM yderligere afhængigt af deres markeders karakter.

1.4.2. Regulering af MGF

MGF er blevet styrket og reguleret i henhold til pristallet, Der foreslås lempelige overgangsperioder (5 plus yderligere 2 år fra ikrafttrædelsesdatoen).

1.4.3. Tilsynsmyndigheder får øget mulighed for tidlig indgriben

Tilsynet bliver styrket ved, at de kompetente myndigheder udtrykkeligt bliver bemyndiget til at gribe aktivt ind, hvis forsikringstagernes interesser kommer i fare. Hvis en virksomheds finansielle grundlag forværres drastisk, kan tilsynsmyndighederne gribe ind, selv om forsikringsselskabet p.t. opfylder kravet til OSM.

1.4.4. Ændring i solvensmargen for genforsikring

Den nuværende ordning om reduktion af OSM i forbindelse med genforsikring er blevet marginalt forbedret. Den tager nu udgangspunkt i et gennemsnit på tre år (i stedet for et enkelt år). Det er dog af større betydning, at tilsynsmyndighederne nu er berettiget til at mindske reduktionen i OSM, hvis karakteren eller kvaliteten af den primære forsikringsgivers genforsikringsforanstaltninger er svækket, eller hvis der ikke sker nogen egentlig overførsel af risiko. Det sidstnævnte aspekt tager hensyn til den finansielle genforsikrings stigende betydning på markedet i dag.

1.4.5. Diverse forbedringer

De forskellige poster, der kan indgå i beregningen af FSM er blevet gjort tydeligere og opdelt i tre grupper afhængig af deres forholdsmæssige finansielle styrke. Generelt gælder det, at posterne i den første gruppe kan godkendes uden begrænsninger, posterne i den anden gruppe er underlagt visse begrænsninger, mens posterne i den tredje gruppe kun kan accepteres, hvis den nationale tilsynsmyndighed godkender dette. Muligheden for at anvende visse poster er blevet begrænset yderligere, hvilket øger solvensmargenens finansielle kvalitet (f.eks. begrænses anvendelsen af fremtidigt overskud). Desuden behandles forskellige regnskabsmetoder (bogført værdi over for markedsværdi) nu mere ensartet og konsekvent.

1.5. Fremtidige foranstaltninger fra Kommissionens side

Det forberedende arbejde til dette direktivudkast har allerede vist, at OSM kun er en af en række parametre, som er afgørende for at vurdere et forsikringsselskabs generelle finansielle situation. En nøjagtig vurdering skal ikke kun tage udgangspunkt i forsikringsselskabets solvensmargen, men også til andre finansielle aspekter:

- tilstrækkeligheden af forsikringsmæssige hensættelser

- risici ved aktiver og investeringer
- styring af aktiver og passiver
- genforsikringsaftaler
- regnskabs- og aktuarmetoder.

Der er andre kriterier udover de finansielle, som er lige så vigtige, f.eks. anvendelse af de rette kriterier for virksomhedsledelse og muligheden for at foretage inspektioner eller føre tilsyn med forsikringsselskabernes drift.

Analysen har vist, at den nuværende ordning for solvensmargen har fungeret tilfredsstillende hidtil, men det fremtidige forsikringsmarked vil efter al sandsynlighed blive vanskeligere at operere i af flere grunde, blandt andet:

- prisløberisikoen som følge af implementeringen af tredje generation af livs- og skadesforsikringsdirektiverne
- indførelsen af euro
- fusions- og opkøbsaktiviteten, der øger presset på mindre selskaber
- pres fra aktionærsiden om at holde et forsikringsselskabs frie kapital på minimalt niveau
- nye distributionskanaler og -metoder, f.eks. Internet og direkte kundekontakt, som vil reducere distributionsomkostningerne og barriererne for at komme ind på markedet
- lavere investeringsafkast – det forekommer usandsynligt, at de meget lukrative investeringsafkast, som er opnået i de seneste 20 år, kan fortsætte med at ligge på det nuværende niveau.

Alle disse faktorer peger i retning af øget konkurrence og mindre fri kapital (dvs. mindre FSM) for forsikringsselskaber fremover. Derfor er det hensigten, at der skal udarbejdes en grundlæggende redegørelse (**Solvens II**) over forsikringsselskabernes generelle finansielle tilstand, som skal indeholde alle de ovennævnte faktorer som en bestanddel af rapporten om anvendelsen af dette direktivudkast som planlagt i artikel 3, stk. 4.

I overensstemmelse med de politiske prioriteter, som er fastsat i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, er det imidlertid vigtigt at få gennemført de nævnte forbedringer. Arbejdet med Solvens II vil gøre det muligt at gennemføre langsigtede ændringer på overordnet plan, hvor der tages hensyn til alle aspekter af den finansielle stabilitet.

1.6. Afsluttende bemærkninger

Forsikring er per definition en risikobetonet branche. Selv om man ikke kan udstede absolutte garantier, skal der stræbes efter at opnå det højest mulige sikkerhedsniveau. I denne sammenhæng er en tilstrækkelig og passende solvensmargen et afgørende

middel til at beskytte samtlige forsikringstagere. Dette direktiv hjælper med at opnå dette grundlæggende mål.

2. DEL B – DETALJERET GENNEMGANG AF DE ENKELTE ARTIKLER

(Indledende gennemgang: Henvisninger til eksisterende artikler er sat i kursiv).

2.1. Artikel 1, stk. 1 – Mindre, gensidige forsikringsselskaber

Her følger en opstilling over ændringerne i direktiv 79/267/EØF

Stk. 1: De eksisterende direktiver gælder ikke for gensidige forsikringsselskaber, hvis årlige præmieindtægter er mindre end 500.000 EUR. I stk. 1 hæves dette beløb til 5 mio. EUR (det samme gælder skadesforsikring).

Der er særdeles mange mindre, gensidige forsikringsselskaber, hvis grundlag udelukkende er lokalt eller regionalt, som ikke har noget egentligt behov for at blive dækket af forsikringsdirektiverne. De selskaber, der dækkes af direktiverne, kan drage fordel af det "fælles pas". Det betyder, at de har ret til frit at udbyde deres produkter i hele EU, og at værtslandet skal acceptere det forsigtighedstilsyn, som udføres af myndighederne i hjemstedslandet.

Med denne ret følger imidlertid en forpligtelse, nemlig at selskaber "med pas" er forpligtet til at overholde alle regler i direktiverne, især om OSM. For ikke at udelukke mindre, gensidige forsikringsselskaber, der opfylder kravene til OSM, og som ønsker at blive dækket, er der imidlertid en ny bestemmelse i begge direktiver, der automatisk giver sådanne gensidige forsikringsselskaber ret til at blive dækket, hvis de foretager indberetning til deres kompetente myndigheder, også selv om deres præmieindtægt er under 5 mio. EUR.

Det skal bemærkes, at den foreslåede indeksregulering ikke betyder, at sådanne selskaber fremover bliver ude af stand til at drive forretning, men de er ikke direkte omfattet af direktiverne. Disse forsikringsselskaber vil naturligvis være underlagt de nationale forsigtighedskrav, som den relevante medlemsstat fastsætter. De vil derfor fortsat kunne fungere under direkte tilsyn af deres nationale myndigheder, men de vil ikke have noget "fælles pas"⁷. Da langt størstedelen af dem udelukkende har lokalt eller regionalt grundlag, er dette i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Som beskrevet i artikel 2 i direktivforslaget foreslås der længere overgangsordninger.

2.2. Artikel 1, stk. 2

Dette er et længere stykke, der erstatter de nuværende artikel 18 (FSM), 19 (OSM) og 20 (MGF)

Artikel 18 (FSM)

Denne nye artikel afgrænser, klargør og styrker den nuværende definition af de poster, der kan anvendes til beregning af FSM for livsforsikringsselskaber. Artikel 18, stk. 1, fjerner også den uregelmæssighed, der fandtes i den sidste definition af anvendelsen af

⁷ Medmindre de automatisk er omfattet i henhold til de foreslåede ændringer.

visse poster, og bestemmer utvetydigt, at OSM nu skal opfyldes konstant (og ikke blot på datoen for den seneste balance).

Poster, der kan anvendes til beregningen, er opdelt i tre kategorier: poster i artikel 18, stk. 2, er de mest sikre og kan godkendes uden begrænsninger, poster i stk. 3 er underlagt visse begrænsninger (f.eks. præferenceaktier, indskudskapital), mens poster i stk. 4 kun kan accepteres, hvis dette godkendes af de kompetente myndigheder.

De væsentligste forbedringer er som følger:

Artikel 18, stk. 2: Fremførte tab og udbytte fra sidste regnskabsår trækkes nu fra FSM; egne aktier medregnes ikke (i tilfælde af konkurs er disse formentlig værdiløse).

Artikel 18, stk. 3: Ingen væsentlige ændringer.

Artikel 18, stk. 4: Muligheden for at medregne 50% af fremtidige overskud begrænses. Den reduceres fra 10 til 6 år og skal nu underbygges af en aktuarrapport. Desuden fjernes den hidtidige mulighed for at tælle dobbelt ved at indregne bidrag fra skjulte reserver på aktivsiden i fremtidige overskud. Endelig begrænses muligheden for at medregne ikke indbetalt aktiekapital eller grundfond til 50% af det mindste beløb af enten FSM eller OSM, og disse kan nu kun medregnes, hvis de kompetente myndigheder godkender det.

Artikel 18, stk. 5: Her gives mulighed for ændringer inden for alle tre klasser af poster, der kan accepteres i henhold til den nye komitologiprocedure.

Den tidligere liste over poster, der kunne godkendes til beregning af solvensmargen var åben, da enhver type aktiver i princippet kunne medregnes. Den nye liste er lukket, da kun poster inden for en af de tre klasser (dvs. i henhold til *Artikel 18, stk. 2, 3 og 4*) kan godkendes. Imidlertid går udviklingen af finansielle instrumenter stadig hurtigere, og på sigt kan det blive nødvendigt at godkende nye poster til beregning af OSM.

Artikel 19 (OSM)

Denne nye artikel indeholder en række forbedringer.

I artikel 19, stk. 4, som omhandler langvarig sygeforsikring, der indgås på livsforsikringsbasis, er OSM styrket ved at tilføje OSM for langvarig sygeforsikring, der indgås på skadesforsikringsbasis. De samme betingelser er i det store og hele fastlagt for reduktionen på to tredjedele af dette krav.

En mere vigtig ændring er sket i artikel 19, stk. 7, hvor OSM for livsforsikringer, der er knyttet til investeringsfonde, gruppepensionsfonde og lignende, er gjort klarere. Der er fjernet en uklarhed i den nuværende definition (i tilfælde, hvor der ikke foreligger investeringsrisici, og hvor der ikke gives omkostningsgaranti ud over 5 år), og den er bragt i overensstemmelse med metoden for investeringsfonde og investeringsinstitutter⁸.

⁸ Se bilag 4 til kapitalkravsdirektivet (93/6/EØF) og UCITS-direktivet (85/611/EØF).

Artikel 20 (garantifond og MGF)

Artikel 20, stk. 1: 100% af garantifonden (mod tidligere 50%) skal nu udgøres af de poster, som er af højere kvalitet (som nævnt i artikel 18, stk. 1 og 2).

For at ligestille forskellige regnskabsmetoder accepteres skjulte reserver (som nævnt i artikel 18, stk. 4, litra c) nu som en bestanddel af kravene til garantifonden.

Artikel 20, stk. 2: En mere central ændring er, at MGF er blevet indeksreguleret, så den nu udgør 3.000.000 EUR (mod tidligere 800.000 EUR).

Artikel 20, stk. 2: For at lette de mindre gensidige forsikringsselskabers kapitalbyrde har man desuden bibeholdt medlemsstaternes mulighed for at reducere MGF for gensidige og forsikringsselskaber og tontine-selskaber med en fjerdedel.

2.3. Artikel 1, stk. 3 – Reguleringsprocedure

Der indsættes en helt ny *artikel 20a*.

Artikel 20a, stk. 1 fastlægger automatisk regulering af MGF afhængigt af forbrugerpristallet i EU. Dermed styrkes OSM fremover, idet man fastholder disse beløb i faste priser. Hvis en sådan bestemmelse havde eksisteret tidligere, ville man have undgået den nuværende høje stigning i disse beløb.

For at undgå små, unødvendige justeringer, forekommer der kun indeksregulering, når der er tale om en stigning på mindst 5%.

Artikel 20a, stk. 2: Drejer sig kun om procedure og forpligter Kommissionen til én gang årligt at meddele Europa-Parlamentet og Forsikringskomitéen de justerede beløb.

2.4. Artikel 1, stk. 4 – Adgang til hurtig indgriben for tilsynsmyndigheder

Der indsættes en ny *artikel 24a*.

Denne helt nye artikel bekræfter direkte, at tilsynsmyndighederne har adgang til at gribe aktivt ind på et tidligt tidspunkt. Dette behov blev også anerkendt i Müller-rapporten.

Når et forsikringsselskabs finansielle situation blev forværret hurtigt, stod det før i tiden ikke klart, om tilsynsmyndighederne skulle vente med at gribe ind for at beskytte forsikringstagernes interesser, til FSM lå under OSM. Dette er der nu skabt klarhed om med denne artikel.

Artikel 24a, stk. 1: Her fastsættes de kompetente tilsynsmyndigheders generelle beføjelser til at kræve, at et forsikringsselskab fremlægger en genopretningsplan, hvis forsikringstagernes rettigheder er i fare. Der opstilles elementer, som kan indgå i genopretningsplanen.

Artikel 24a, stk. 2: Dette afsnit bemyndiger de kompetente myndigheder til at kræve en højere OSM i sådanne tilfælde.

Artikel 24a, stk. 3: Markederne bliver mere ustabile, og der kan forekomme væsentlige forandringer i markedsværdien af de aktiver, der danner grundlag for OSM. For at sikre, at OSM konstant overholdes, må tilsynsmyndighederne have kompetence til at nedjustere de elementer, der godkendes til FSM. Dette er afgørende i de tilfælde, hvor et selskab støtter sig til sine aktivers fulde markedsværdi, og hvor der har været et betydeligt fald i værdien siden sidste balancedato. Dette afsnit indeholder en sådan bemyndigelse.

Artikel 24a, stk. 4: I Müller-rapporten blev genforsikring anset for et område, hvor tilsynsmyndighederne bør kunne foretage individuelle indgreb afhængigt af genforsikringsprogrammets kvalitet og natur. Dette gælder især for finansiel genforsikring, hvor overførslen af risiko er begrænset eller ikke-eksisterende. Disse spørgsmål bliver besvaret i dette afsnit, som giver tilsynsmyndighederne mulighed for at nedjustere reduktionen af OSM under sådanne omstændigheder.

2.5. Artikel 2 – Overgangsperiode

Denne artikel giver en lempelig overgangsperiode til de forsikringsselskaber, der skal opfylde den nye OSM.

Der tillades indledningsvis en overgangsperiode på 5 år, som kan forlænges med yderligere 2 år. På grund af den tid, som skal bruges til at få dette direktiv vedtaget, kan selskaberne sammenlagt få 8 til 10 år til at tilpasse sig til de nye krav.

2.6. Artikel 3 – Gennemførelse

Denne artikel fastsætter de sædvanlige gennemførelsesbestemmelser. Specielt skal man lægge mærke til artikel 3, stk. 4, som pålægger Kommissionen efter 3 år at forelægge "Forsikringskomitéen en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering". Det er hensigten, at denne rapport skal kommentere de fremskridt, som er opnået med Solvens II-projektet.

2.7. Artikel 4 og 5 – Ikrafttræden og adressater

Selvforklarende.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for livsforsikringselskaber

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev støttet af stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkendes betydningen af forsikringselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.
- (2) Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrative og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed⁴ kræver, at forsikringselskaber skal have en solvensmargen.
- (3) Kravet om, at forsikringselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn for at beskytte forsikrede personer og andre forsikringstagere.
- (4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 79/276/EØF har stort set været uændret i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF⁵ (tredje livsforsikringsdirektiv) pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved Rådets direktiv 91/675/EØF⁶, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1975, s. 7).

⁵ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 95/26/EF.

⁶ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

- (5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport⁷ på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringsselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i særlige tilfælde konstateret svagheder.
- (7) Der er behov for at forenkle og forhøje den eksisterende minimumsgarantifond, især som følge af den stigning i skadeserstatninger og driftsomkostninger, der er sket siden kravets indførelse.
- (8) For at undgå større og drastiske stigninger i minimumsgarantifonden i fremtiden bør der indføres en mekanisme, hvorefter den justeres efter det europæiske forbrugerprisindekset.
- (9) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse skal de kompetente myndigheder oplyse forsikringsselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling.
- (10) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsselskaber, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.
- (11) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at foreskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.
- (12) Direktiv 79/267/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 79/267/EØF

I direktiv 79/267/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, nr. 2, affattes således:

"2. Gensidige forsikringsselskaber, der samtidig opfylder følgende betingelser:

- vedtægterne skal give mulighed for enten opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne eller indkaldelse af bidrag fra andre personer, der har påtaget sig en forpligtelse hertil

⁷ KOM(1997) 398 endelig.

- den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, må ikke overstige 5 000 000 EUR.

Efter anmeldelse fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemstaten og med den kompetente myndigheds samtykke omfattes selskabet af dette direktiv, når det opfylder bestemmelserne i artikel 18, 19 og 20".

2. Artikel 18, 19, og 20 affattes således:

"Artikel 18

1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen.
2. Den faktiske solvensmargen består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier. Denne formue omfatter navnlig:
 - (a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:
 - (i) vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet
 - (ii) vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. (i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de ansvarlige myndigheder underrettes herom mindst én måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen
 - (iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. (i) og (ii)
 - (b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelserne
 - (c) det finansielle resultat efter fradrag af dividende, der skal betales for det sidste regnskabsår
 - (d) i det omfang den nationale lovgivning tillader det: de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til forsikringstagere.

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

3. Solvensmargenen består af:

- (a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25%, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldes, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- (i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- (ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende forsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- (iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetalingen, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- (iv) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer
- (v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen

- (b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter – herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra (a) omhandlede – op til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen for samtlige de værdipapirer og al den ansvarlig indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
 - (i) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaberens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
 - (ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikrings-selskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
 - (iii) långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld
 - (iv) de for udstedelsen af værdipapirer gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed
 - (v) kun faktisk indbetale beløb tages i betragtning.
4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse består solvensmargenen af:

- (a) et beløb, der svarer til 50% af selskabets fremtidige overskud; størrelsen af det fremtidige overskud bestemmes ved at multiplicere det skønnede årlige overskud med en faktor, der er udtryk for kontrakternes gennemsnitlige restvarighed; denne faktor kan ikke overstige 6; det skønnede årlige overskud kan ikke overstige det aritmetiske gennemsnit af det i løbet af de seneste fem år opnåede overskud inden for de i artikel 1, nr. 1), opregnede former for virksomhed.

De kompetente myndigheder kan kun godkende medregning af et sådant beløb i forbindelse med den faktiske solvensmargen:

- (i) hvis de kompetente myndigheder forelægges en aktuarrapport, der underbygger sandsynligheden for sådanne overskud i fremtiden, og
 - (ii) for så vidt som den del af det fremtidige overskud, der følger af de i litra c) omhandlede skjulte reserver, ikke allerede er medregnet
- (b) såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akquisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akquisitionstillæg, som indgår i præmien; dette beløb må dog ikke overstige 3,5% af summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig; denne forskel nedsættes med

et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akkvisitionstillæg, der er opført som et aktiv

- (c) de skjulte reserver, der er opstået som følge af en for lav ansættelse af aktiver, i det omfang sådanne skjulte reserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.
 - (d) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25% af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen
5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i direktiv 91/675/EØF.

Artikel 19

1. Med forbehold af artikel 20 bestemmes den obligatoriske minimums-solvensmargen som anført i stk. 2–7, alt efter hvilke forsikringsklasser der udøves.
2. For den forsikringsvirksomhed, som omhandles i artikel 1, nr. 1), litra a) og b), bortset fra forsikringsvirksomhed knyttet til investeringsfonds, og den i artikel 1, nr. 3), omhandlede virksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende to resultater:

- (a) første resultat:

det tal, der svarer til 4% af livsforsikringshensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed uden fradrag af afgivelse i genforsikring og vedrørende overtagelser af genforsikring, multipliceres med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem livsforsikringshensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og livsforsikringshensættelsernes bruttobeløb; dette forhold må under ingen omstændigheder være mindre end 85%

- (b) andet resultat:

for de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3% af risikosummen, som forsikringsselskabet har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem størrelsen af den samlede risikosum, for hvilken selskabet forbliver ansvarligt efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og den samlede risikosum uden fradrag af afgivelse i genforsikring; dette forhold må under ingen omstændigheder være under 50%.

For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1%; for dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over 3 år men ikke over 5 år udgør procentsatsen 0,15%

3. For de accessoriske forsikringer, der omhandles i artikel 1, nr. 1), litra c), er den obligatoriske solvensmargen lig med den obligatoriske minimumssolvensmargen for forsikringsselskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusive hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17.
4. For de i artikel 1, nr. 1), litra d), omhandlede sygeforsikringer, som indgås for en lang periode og er uopsigelige, er den obligatoriske solvensmargen lig med:
 - (a) 4% af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel, plus
 - (b) den obligatoriske minimumssolvensmargen for forsikringsselskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusive hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17. Den obligatoriske minimumssolvensmargen nedsættes til en tredjedel, såfremt:
 - (i) de opkrævede præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler efter de matematiske metoder, der anvendes i forsikring
 - (ii) der oprettes en aldersreserve, eller policerne tegnes på gruppebasis
 - (iii) der opkræves et præmietillæg, for at skabe en sikkerhedsmargin af en passende størrelse
 - (iv) forsikringsselskabet senest kan opsige kontrakten før udløbet af det tredje forsikringsår
 - (v) kontrakten åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne for løbende kontrakter.
5. For den i artikel 1, nr. 2), litra b), omhandlede kapitaliseringsvirksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med 4% af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel.
6. For tontine-virksomhed, som omhandlet i artikel 1, nr. 2), litra a), er den obligatoriske solvensmargen lig med 1% af sammenslutningernes formue.
7. For forsikringsvirksomhed, som omhandlet i artikel 1, nr. 1), litra a) og b), og som er knyttet til investeringsfonds, samt for den i artikel 1, nr. 2), litra c), d) og e), nævnte virksomhed, er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende:
 - (a) i det omfang forsikringsselskabet påtager sig en investeringsrisiko, 4% af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i nærværende artikel under stk. 2, litra a)
 - (b) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, 1% af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i nærværende artikel under stk. 2, litra a)

- (c) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25% af det sidste regnskabsårs relevante indirekte omkostninger
- (d) i det omfang forsikringsselskabet påtager sig en dødsrisiko, 0,3% af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, litra b), i nærværende artikel.

Artikel 20

1. En tredjedel af den obligatoriske minimumssolvensmargen, som fastsat i artikel 19, udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 18, stk. 2 og 3 og stk. 4, litra c).
2. Garantifonden skal være mindst 3 000 000 EUR.

Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende selskaber og tontine-selskaber."

3. Som artikel 20a indsættes:

"Artikel 20a

1. Det beløb i euro, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, justeres årligt og første gang [atten måneder efter dette direktivs ikrafttræden] for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbet tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5%, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Forsikringskomitéen om undersøgelsen og det tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1."

4. Som artikel 24a indsættes:

"Artikel 24a

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for de forsikringsselskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan kan for de kommende tre regnskabsår indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

- (a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner

- (b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed og overtagelse af genforsikring såvel som afgivelse i genforsikring
 - (c) en prognosticeret balance
 - (d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargen
 - (e) den generelle genforsikringspolitik.
2. Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at tvinge et forsikringsselskab til at have en højere obligatorisk solvensmargen end fastsat i den nationale lovgivning for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveaueet for denne højere obligatoriske solvensmargen baseres på en finansiell genopretningsplan som omhandlet i stk. 1.
 3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, særligt når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.
 4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen af solvensmargenen som bestemt i artikel 19, når:
 - (a) karakteren eller kvaliteten af et genforsikringsprogram er ændret betydeligt siden det sidste regnskabsår
 - (b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringsprogrammet."

Artikel 2

Overgangsperiode

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringsselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 79/267/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 i nærværende direktiv.
2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 79/267/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margen, til tilsynsmyndighedernes godkendelse.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest [atten måneder efter dette direktivs ikrafttræden] de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn for regnskabsår, der begynder den 1. januar [i året efter datoen i stk. 1] eller i løbet af det kalenderår.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
4. Senest [tre år efter datoen i stk. 2] forelægger Kommissionen Forsikringskomitéen en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

- 1–9. ANVENDES IKKE, DA KOMMISSIONEN IKKE YDER FINANSIEL BISTAND**
- 10. ADMINISTRATIVE OMKOSTNINGER (SEKTION III, DEL A I BUDGETTET)**
- 10.1 Antal poster som følge af ændringen**

Ingen yderligere poster er påkrævet. Administrationsomkostninger i forbindelse med dette direktiv kan dækkes af Kommissionens nuværende ressourcer. Det eneste nye behov for ressourcer er de menneskelige ressourcer til årligt at justere minimumsgarantifondene for inflation, hvor dette er nødvendigt. Dette kan gøres inden for rammerne af de nuværende ressourcer.

KONSEKVENSANALYSE
FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR
SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER (SMV)

FORSLAGETS TITEL

Direktiv om ændring af krav til solvensmargener for livsforsikringsselskaber.

DOKUMENTREFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

Et vigtigt element i enhver forsigtighedstilsynsordning til beskyttelse af forsikrede personer og andre forsikringstagere er kravet om, at forsikringsselskaberne opretter en solvensmargen til beskyttelse mod negative udsving i deres forretninger. På et indre forsikringsmarked baseret på et fælles pas med kontrol i hjemlandet og gensidig anerkendelse af national forsigtighedsovervågning er det nødvendigt at fastsætte fælles krav til solvensmargen. Forslaget kortlægger forbedringer af de eksisterende regler for solvensmargen for at øge beskyttelsen af forsikringstagerne.

Af hensyn til nærhedsprincippet gælder forslaget ikke for gensidige forsikringsselskaber, hvis præmieindtægt er under 5 mio. EUR.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?
 - Hvilken erhvervssektor berøres?

Livsforsikringsselskaber.

- Berøres SMV i højere grad end store virksomheder?

Direktivet vil omfatte alle livsforsikringsaktieselskaber og alle gensidige forsikringsselskaber, hvis præmieindtægter overstiger 5 mio. EUR. Sidstnævnte tærskel er betydelig højere end den nuværende mindstegrænse på 500 000 EUR. Under alle omstændigheder vil mange af disse mindre, gensidige forsikringsselskaber ikke kunne opfylde de nye og højere krav til minimumsgarantifonde (MGF). Det nuværende beløb for MGF er ikke blevet ændret siden 1979 og bør hæves, så der tages hensyn til stigninger i krav og udgiftsniveauet.

I samarbejde med nationale tilsynsmyndigheder har Kommissionen udført dybtgående simuleringer af forskellige forslags konsekvenser, herunder stigningen i MGF. Fordelingen af antallet af forsikringsselskaber og deres præmieindtægter er meget ulige.

Kommissionen har undersøgt forslagernes virkninger på SMV med præmieindtægter fra livsforsikring på mindre end 40 mio. EUR. Samlet vil stigningen i obligatorisk solvensmargen beløbe sig til omkring 424 mio. EUR nominelt, svarende til en stig-

ning på 21% i forhold til de nuværende krav. 33% af disse virksomheder vil ikke længere opfylde den krævede solvensmargen. Under alle omstændigheder vil mange af disse forsikringsselskaber ikke kunne opfylde det nye minimum for præmieindtægter fra livsforsikring på 5 mio. EUR. Sådanne selskaber vil ikke længere være berettiget til at anvende det fælles europæiske pas, men kan stadig virke på nationalt plan under nationalt tilsyn.

- Findes disse virksomheder inden for særlige geografiske områder i Fællesskabet?

Små forsikringsselskaber eksisterer over hele Fællesskabet.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Etablere en tilstrækkelig solvensmargen. I praksis er det vigtigste aspekt for SMV kravet om, at de skal etablere en MGF på:

3 mio. EUR.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

- For beskæftigelsen: Generelt neutral
- For investeringerne og oprettelsen af nye virksomheder: Generelt neutral

I det omfang, forslaget betyder en stigning i den krævede solvensmargen, vil forsikringsselskaberne behøve større lovpligtig kapital. Den større minimumsgarantifond kan derfor potentielt blive en hindring for oprettelsen af nye selskaber, der ønsker at drage fordel af det fælles pas. I praksis vil MGF næppe fungere som en reel hindring for oprettelsen af forsikringsselskaber, der decideret ønsker at drive virksomhed på tværs af grænserne. Det er specielt vigtigt at understrege, at lokale og regionale SMV med en omsætning på under 5 mio. EUR stadig vil kunne fungere nationalt og udelukkende på grundlag af nationale regler.

- For virksomhedernes konkurrenceevne?

Forslagene kræver højere lovpligtig kapital. Dette betyder ikke yderligere omkostninger forstået som øgede udgifter pr. år. Imidlertid vil forsikringsselskaberne blive forpligtet til at holde den større lovpligtige kapital inden for virksomheden for at beskytte forsikringstagerne og vil få investeringsindtægter fra den større lovpligtige kapital.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Forslagene indeholder en række foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation.

I princippet vil kun gensidige forsikringsselskaber med en præmieindtægt på over 5 mio. EUR nu være dækket af direktiverne. Dog vil et gensidigt selskab med en omsætning på under 5 mio. EUR efter ansøgning, og hvis det opfylder de andre krav til solvensmargen, kunne dækkes automatisk af dette direktiv og derfor benytte sig af det fælles pas.

Det vigtigste aspekt ved forslaget er stigningen i MGF. Som tidligere nævnt vil et stort antal små gensidige skadesforsikringsselskaber blive påvirket.

For det første vil disse selskaber fortsat kunne drive virksomhed på lokalt eller nationalt plan under nationalt tilsyn men uden for direktivets rammer.

For det andet træder de nye regler ikke i kraft med det samme. Forslaget indeholder lempelige overgangsperioder. Der foreslås en overgangsperiode på 5 år fra ikrafttrædelsesdatoen. Desuden kan de kompetente myndigheder tillade en forlængelse af overgangsperioden på 2 år.

For det tredje giver forslaget fortsat medlemsstaterne mulighed for at reducere MGF med en fjerdedel for gensidige og lignende forsikringsselskaber.

For det fjerde kan de små gensidige selskaber med forbehold af de kompetente nationale myndigheders godkendelse indregne deres selskabsdeltageres bidrag i kravet til solvensmargen med indtil 50% af denne.

HØRING AF DE BERØRTE KREDSE

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Kommissionen har foretaget grundige høringer af de væsentligste europæiske erhvervsorganisationer under hele revisionsarbejdet. Disse har i almindelighed støttet det generelle mål med forslagene, men de mener, at graden eller karakteren af gennemførelsen bør begrænses i en række tilfælde.

CEA støtter de store linjer i forslaget, men mener, at tilsynsmyndighedernes mulighed for tidlig indgriben bør defineres mere snævert, og at stigningen i MGF bør være noget mindre. Disse synspunkter deles stort set af ACME, som specielt støtter den fortsatte 25% reduktion af MGF for gensidige forsikringsselskaber.

AISAM (en europæisk forening af gensidige forsikringsselskaber med særlig vægt på mindre gensidige selskaber) var oprindeligt stærkt imod de store stigninger i MGF. Den kunne imidlertid godt acceptere en højere MGF "på europæisk plan", såfremt mindre gensidige forsikringsselskaber fortsat kunne operere med mindre MGF "på nationalt plan".

European Actuaries' "Groupe Consultatif" støtter også forslagene i store træk.